

76. møde

Torsdag den 9. marts 1978 kl. 13.00

Dagsorden:

1) Fremsættelse af forslag.

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om projektering m. v. af en nord-sydgående motorvej i Jylland med forskellige tilsluttende vejforbindelser [af Arentoft (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 195).

3) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om en videreudbygning af lov om offentlige veje. (Amternes overtagelse af en del af statsvejene) [af Svend Erik Hovmand (V) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 72).

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om postindleveringssteder på landet [af Jens Møller (KrF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 73).

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af overflødig dobbeltadministration [af Niels Helveg Petersen (RV) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 64).

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Medlem af folketinget Uwe Jensen (Ribe a.) har meddelt mig, at han på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov fra og med

den 13. marts samt om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Medlemmer af folketinget Wilhelm (VS) og Waldorff (VS) har meddelt mig, at de ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af mulighederne for skatteunddragelse gennem transaktioner med aktieselskaber.

(Beslutningsforslag nr. B 81).

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af mulighederne for skattecirkus baseret på forskydning mellem renteindtægter og renteudgifter.

(Beslutningsforslag nr. B 82).

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af skattecirkusmulighederne i selskabsskattelovens paragraf 4 m. v. (Forskudt regnskabsår m. v.).

(Beslutningsforslag nr. B 83)

Forslag til folketingsbeslutning om indgreb mod skatte- og afgiftsunddragelse gennem oprettelse af private fonds. («Den døde hånd»).

(Beslutningsforslag nr. B 84).

Erhvervsudvalget har afgivet:

Betænkning over forslag til lov om ændring af lov om pengeinstitutters rentemarginal. (Lovforslag nr. L 74).

Eksemplarer er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Fremsættelse af forslag:

Wilhelm (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg på venstresocialisternes vegne fremsætte følgende forslag:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af mulighederne for skatteunddragelse gennem transaktioner med aktieselskaber.

(Beslutningsforslag nr. B 81).

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af mulighederne for skattecirkus baseret på forskydning mellem renteindtægter og renteudgifter.

(Beslutningsforslag nr. B 82).

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af skattecirkusmulighederne i selskabsskattelov

[Wilhelm]

vens paragraf 4 m. v. (Forskudt regnskabsår m. v.).

(Beslutningsforslag nr. B 83).

Forslag til folketingsbeslutning om indgreb mod skatte- og afgiftsunddragelse gennem oprettelse af private fonds. (»Den døde hånd«).

(Beslutningsforslag nr. B 84).

De lovbestemmelser, som danner selve grundlaget for det såkaldte Glistrupske skattecirkus eksisterer fortsat og anvendes fortsat. Byretsdommen over hr. Glistrup rammer ikke bestemmelserne eller deres anvendelsesmuligheder som sådanne, men alene særlige omstændigheder omkring hr. Glistrups anvendelse. Der er talt om »fiktive posteringer«, og der menes hermed, at hr. Glistrup og hans klienter ikke har haft de formuer, som figurerer, hvilket i virkeligheden er det samme som at sige, at metoden er i orden, dog kun for folk, der har pengene.

Det er da også nok her, man skal finde forklaringen på, at ingen regering har ønsket at stramme selve de lovbestemmelser, som skatteunddragelsen bygger på. At der ikke er tale om fejl eller huller i lovgivningen, men om bevidste unddragelsesmuligheder, gennemført og opretholdt til fordel for erhvervsvirksomheder og formuende privatpersoner, fremgår af partiernes og skiftende regeringsreaktion på påpegningen af disse muligheder.

VS har løbende og så langt tilbage som i folketingssamlingen 1970-71, det vil sige, længe før nogen spekulerede på at rejse sag mod hr. Glistrup, peget på disse bestemmelser og på de skatteundragelsesmuligheder, der ligger i dem, men ikke på ét eneste punkt har de skiftende regeringer benyttet de mere end 7 år, der er gået, til at ændre noget som helst i selve grundlaget. De regler, hr. Glistrup har benyttet sig af, er beregnet på at begunstige det fåtal, som kan benytte dem i større stil. Afskrivninger, nedskrivninger, forsikringsfradrag, rentefradrag, investeringsfondshenlæggelser osv. lader sig nu engang lettest benytte af de få, som ejer produktivkræfter, det vil sige maskiner, bygninger, varrelagre, eller kan jonglere med større formuer.

Årsagen til, at man specielt har interesseret sig for hr. Glistrups anvendelse af reglerne og ikke for reglerne i sig selv, er fortræffeligt beskrevet i A. Nielsens artikel »Aktieselskabsfabrikken« i politisk revy nr. 323 fra

den 16. december 1977 – jeg tillader mig at citere:

»Man kan billedligt sige, at hidtil har udnyttelse af skattereglerne været et håndværk, og løsningen har været individuelt fremstillet efter bestilling.

Glistrup producerede imidlertid løsningen på forhånd og tilbød den herefter til sine klienter.«

Om begrundelsen for at rejse sag fortsætter artiklen:

»1. Han satte skattefiduserne (og fremstillingen af aktieselskaber) i serieproduktion og truede dermed den eksisterende håndværksmæssige produktion. Det er da også karakteristisk, at det var Advokatrådet, der med sin henvendelse til justitsministeriet satte sagen i gang.

2. Han solgte fiduserne til nye kredse, der ellers traditionelt måtte betale skat af den fulde indtægt (lønmodtagere), eller de nye-tablerede rigmænd« – Spies, Theander o. lign. – »der også normalt skulle betale en stor skat, da skattereglerne er lavet for at begunstige de etablerede kapitalister.

3. Han holdt ikke sin kæft. Ved at fortælle om sin virksomhed i fjernsynet og radioen og ved at vifte med sit frikort blamerede han hele systemet.

Der er mange kendte folk, der har frikort, men de skiltes ikke med det.«

Og artiklen konkluderer:

»Skattefusk er håndværk og en individuel sag, industrifremstilling accepteres ikke!«

Det er bemærkelsesværdigt, hvordan denne beskrivelse falder helt i tråd med belæringen fra en af de store, mondæne nuladvokater, de konservatives grå eminence, landsretssagfører Kristian Mogensen, som ingen vil mistænke for at nedværdige sig til at lave økonomiordninger for lønmodtagere, men som derimod har specialiseret sig i skatteundragelser gennem fondsdannelse. Jeg citerer landsretssagfører Kristian Mogensen:

»En fond må nøje indrettes efter de konkrete forhold i hvert enkelt tilfælde, og alle bestemmelser og dokumenter må skræddersys i de mindste enkeltheder, hvis fonden skal svare til de konkrete ønsker og behov, og hvis der ikke senere skal opstå ubehagelige komplikationer.«

Altså skrædderhåndværk og ikke noget med konfektionsfremstilling her. Kristian